

**בבית משפט השלום
בהרצליה**

התובע:

רפאל רובין ת.ז. 332418946
ע"י ב"כ עוה"ד יוני שמיל ואח'
מרחוב תל חי 40, כפ"ס 4422909
טל': 077-9400719, פקס: 077-4701342

— נ ג ד —

הנתבע:

מכון שלם בע"מ ח.פ. 540169000
מרח' יעקב פיירמן 20, ראשון לציון

מהות התביעה: הפרת חובה חקוקה, רשלנות מקצועית ופגיעה בזכויות אדם.
סכום התביעה: ₪ 250,000

כתב תביעה

1. מוגשת בזאת תובענה כנגד הנתבע בגין הפרת חובה חקוקה ורשלנות מקצועית.
2. כל הטענות המועלות בכתב התביעה נטענות במצטבר, אלא אם כן נכלל בהן סיווג מפורש או הבחנה בין טענות, או שהקשר בין הדברים והגיונם מחייב טענות חילופיות זו לזו.
3. אין התובע נוטל על עצמו נטל ההוכחה מקום שזה מוטל על כתפי הנתבע.

הקדמה:

4. התביעה דן הינה תביעת רשלנות כנגד הנתבע - מכון שלם, אשר הגיש חוות דעת על התובע לכב' ביהמ"ש למשפחה (ת"א).
5. על פי פסק הדין בעליון, ע"א 1992/15 מ.ע.ג.ן ייעוץ וניהול נכסים ואח' נ' אלירם ליפה, נקבע כי ישנה אפשרות תביעה כנגד מומחה, וזאת כאשר יוכח כי התובע לא יכול היה למצות את זכויותיו בגדר ההליך המשפטי אז, קרי בהליך בו מונה המומחה.
6. כמו כן, בפסיקת העליון נקבע כי סוגית האפשרות להגיש תביעה כנגד מומחה מטעם ביהמ"ש על רשלנות טרם זכתה לפסיקה בבית המשפט העליון, אך אין המדובר בהיעדר אפשרות שכזאת, ולראייה, פס"ד בשי"א 2106/01, המהנדס רפאל גיל נגד מי ערד בע"מ, בית משפט השלום בקריית גת, שופטת: ר' ברקאי, פדאור (17)03 886.
7. בתיק זה, בית המשפט דחה את הטענות בדבר חסינותו, לכאורה, של מומחה בית המשפט במקרה דנן רפאל גיל, אשר הוא נתבע בגין פיקוח מטעם ביהמ"ש על ביצוע עבודות שונות בהנדסה אזרחית, כאשר נטען כלפיו אלו לא צלחו.

8. במקרה רפאל גיל, ציין כב' ביהמ"ש כי "לאור כל האמור לעיל ניתן לומר כי, מומחה מטעם בית משפט אינו יכול להנות מחסינות מפני תביעה בנוזיקין מאחר ואין לראות בתפקידו כתפקיד "מעין שיפוטי". המומחה איננו נדרש להכריע בסכסוך, אלא תפקידו העיקרי הינו להציג בפני בית המשפט את העובדות לאשורן ואת המסקנות המקצועיות המתבקשות ממנה. הוא אינו עומד בתפקיד של בורר, פוסק או בתפקיד מעין שיפוטי, ככזה האמור להכריע בסכסוך בית המשפט הוא זה אשר קובע ומחליט סופית בסוגייה המתעוררת, על כן, מששימש המבקש, כמומחה מטעם בית המשפט, והכין חוות דעת מקצועית הנוגעת לליקויים בדירה, על-מנת שתסייע בידי בית משפט בבואו להכריע בסכסוך עצמו, אין מקום לקבוע, כי הוא מילא תפקיד מעין שיפוטי, כזה המעניק לו את החסינות השיפוטית מפני תביעה בנוזיקין".

9. גם בתיק בשי"א 203793/09 אינג' צבי רון נ' שלמה קליין בע"מ, בית משפט השלום בתל אביב, כב' השופטת ח' ינון, פדאור 09 (12) 255, ציינה כי אין חסינות למומחה בית המשפט מפני תביעה בנוזיקין.

10. כפי שניתן לראות, אין למומחה ביהמ"ש חסינות מאחריות מתביעה בנוזיקין.

11. נקבע כאמור, האפשרות להגשת תביעה כנגד מומחה, וזאת כאשר יוכח כי התובע לא יכול היה למצות את זכויותיו בגדר ההליך המשפטי אז, קרי בהליך בו מונה המומחה.

12. התובע יוכיח כעת, למרות העובדה כי ניתן להגיש תביעה כנגד מומחה, מפני שלמומחה ביהמ"ש אין חסינות, כי לא יכול היה למצות את זכויותיו בהליך בו מונה הנתבע.

13. ראשית, בטרם ניתנה חוות הדעת על ידי הנתבע, שלח ב"כ דאז של התובע, מכתב למנהל הנתבע, ודרישה להגשת חוות הדעת, שכן עבר המועד המוקצב בהתאם להחלטה, כאשר על הנתבע היה להגיש חוות דעת עד ליום 01/02/15, ואילו מנהל הנתבע השיב כי רק ביום 15/03/15 תוגש חוות הדעת.

• מצ"ב דרישת התובע ותגובת מנהל הנתבע, נספח א'.

14. כפי שניתן לראות בנספח, נראה כי הנתבע חיכה לקבלת דו"ח אודות מצבן הרגשי של האם והבת, אך למרות זאת ציין מנהל הנתבע, כי חוות הדעת תוגש לבית המשפט, עד ליום 15/03/15, עם או בלי חוות הדעת.

15. מנהל הנתבע ציין, לאחר מעל חודש וחצי איחור, כי חוות הדעת תוגש לכב' ביהמ"ש למשפחה (בהמשך יוכיח התובע כי שתי טענות אלו שגויות וחסרות אמת).

16. לאחר שהתקבלה חוות הדעת, הגיש התובע בקשה ליתן צו לקבל את כל חומרי הגלם מאת הנתבע, אשר שימשו אותו להכנת חוות הדעת.

17. כב' ביהמ"ש למשפחה החליט, כי יועברו מסמכים ספציפיים בלבד ולא כל המסמכים שכן, ייש לאפשר למומחה לעשות את מלאכתו ולאפשר בחינת חוות הדעת באמצעים הקיימים בדין מבלי להרחיב למקומות אחרים שלא יסייעו לקידום התיק ובירור טיובת הקטינות וההורים".

• מצ"ב החלטת כב' ביהמ"ש למשפחה על הבקשה לקבל חומרי גלם, נספח ב'.

18. שנית, במהלך הדיון ביום 09/09/15, אמר ב"כ התובע דאז לגבי הנתבע: "...אותה חווי"ד לאחר שהיא עוברת גיהוץ ושינוי של פקיד הסעד, מקבלת תפנית של 180 מעלות כאשר אנו מקבלים חווי"ד שניה והפעם היא מופנית לביהמ"ש....". (נספח ג' עמ' 14).

• מצ"ב העמוד הרלוונטי מפרוטוקול הדיון מיום 09/09/15, נספח ג'.

19. בנוסף, הוא טען ב"כ התובע כי "פתאום אנו מקבלים חו"ד לא ממכון שלם אלא חו"ד מפקידת הסעד...אבקש שגבירתי תוכל להשוות אך הדברים השתנו ב-180 מעלות בחוות הדעת הסופית".

20. כמו כן צויין, "אני מצטט מתוך חו"ד מיום 13.4.15 לפני תביעות האצבע המכוערות של פקידות הסעד, בהמשך לפגישתנו אני מעביר את ההמלצות וכך נאמר בעמ' 1 ואני מצטט... מכון שלם אומר שהיא זקוקה לסיוע מקצועי צמוד, אני ממשיך לצטט".

21. **שלישית**, התובע ביקש מכבי ביהמ"ש למשפחה להחליף את הנתבע כמומחה בית המשפט, מאחר ולטענת התובע, אין המדובר במומחה ניטרלי, אלא במומחה אשר ביצע אבחון לא הוגן, מומחה אשר הכפיף עצמו ללשכת הרווחה ולעו"ס, ולא לאמת, מומחה אשר הגיש חוות דעת השונה בהמלצותיה מהחוות דעת שנאמרה אישית לצדדים.

22. כבי ביהמ"ש למשפחה קבע, כי "לאור הטענות הקשות של האב כנגד המכון, יש צורך במינוי גורם מקצועי אחר... כל החלטה אחרת ומינוי חוזר של "מכון שלם" תוביל להלטה הרוחות, הליכי ביניים נוספים, והדבר לא יביא לבחינה הדחופה הנדרשת לטובת הקטינות. (הדגשות במקור).

• מצ"ב העמוד הרלוונטי מההחלטה, **נספח ד'**.

23. **לאחר החלטה זאת**, ומאחר ומספר מומחים לא רצו/לא יכלו לקבל על עצמם את משפחת התובע לבדיקת אינטרקציה, החליט כבי ביהמ"ש כי יש לקדם את ההליכים והורה על דיון הוכחות.

• מצ"ב החלטת כבי ביהמ"ש למשפחה על קיום דיון הוכחות, **נספח ה'**.

24. לדיון שנקבע לצורך חקירת מנהל הנתבע, התובע לא הגיע מאחר וחלה, וב"כ התפטר, שאז ניתנה החלטה ע"י כבי ביהמ"ש מיום 06/11/16: "לאחר שבחנתי את כל אירועי השנה האחרונה ועמדות הצדדים ולאחר שבחנתי את התסקירים שכן ניתנו, את חקירת ד"ר שרי ודו"ח מכון שלם מלפני שנה, אין מנוס אלא מהשבת המפגשים עם האב למרכז הקשר".

• מצ"ב העמוד הרלוונטי מההחלטת כבי ביהמ"ש למשפחה, **נספח ו'**.

25. כפי שניתן לראות, התובע לא יכול היה למצות את זכויותיו בהליך בו מונה הנתבע, שכן כאמור, למרות בקשה לנתבע להגשת חוות דעת במועד, הנתבע ציין כי יאחר בחוות הדעת, אך גם בתאריך שציין במכתבו הוא לא עמד. לאחר מכן טען התובע, באמצעות ב"כ דאז, כי חוות הדעת עברה "גיהוץ ושינוי של פקידי הסעד...", ואז ביקש התובע להחליף את הנתבע.

26. כבי ביהמ"ש למשפחה הסכים עם בקשת התובע והורה על מינוי מומחה חדש, אך לאחר שמספר מומחים לא יכלו לקחת על עצמם את טיפול משפחת התובע, נקבע דיון הוכחות, לו לא יכל היה התובע להגיע ולאחר ניתנה החלטת כבי ביהמ"ש בהסתמך על חוות הדעת מטעם הנתבע.

27. תביעה זאת הוגשה בגלגולה הראשון כנגד הנתבע, מבלי שהתובע ציין את שצויין לעיל, כי לא יכול היה למצות את זכויותיו בהליך בו מונה הנתבע, ולכן התביעה דאז נמחקה. כעת, מוגשת התביעה בשנית לאחר שציין התובע כי לא יכול היה לממש את זכויותיו בהליך בו מונה הנתבע, הגם שאין חובה כזאת, וזאת משום שאין למומחה ביהמ"ש כל חסינות.

הצדדים לתביעה:

28. התובע - הינו אב פרוד ל-2 בנות קטנות, אשר עקב מעשי הנתבע, ראשית, לא נפגש עם בנותיו באופן ישיר תקופה ארוכה, ושנית, עקב מעשים אלו כפי שיפורטו בכתב התביעה, נזרק התובע, ממש כך, למרכז קשר לראות את בנותיו, כאשר במועד מאוחר יותר, נמנע ממנו לראות את בנותיו.

29. הנתבע הינו מכון, אשר כותב חוות דעת משפטיות בנושא קטינים ויחסייהם להוריהם, כאשר במקרה דנן התבקש הנתבע לכתוב חוות דעת כזאת, כאשר המינוי נעשה ע"י כב" בהמ"ש לענייני משפחה בתל אביב.

התביעה לגופה:

30. על פי קוד האתיקה המקצועית של הפסיכולוגים בישראל: "פסיכולוגים חייבים להיות בקיאים בכללי קוד האתיקה, החוקים והתקנות הקשורים לעבודתם המקצועית, ולפעול לפיהם".

31. "סעיף 3.2 רישום נמעני הרשומה הפסיכולוגית: ההעתק הנמסר ללקוח או למייצגיו החוקיים ימוען אליהם בלבד, ולא לכל מאן דבעי. בכל מקרה אחר ימוען ההעתק לגורם שבשבילו ויתרו הלקוח או מייצגיו על הסודיות. חובה לתעד מסירת העתק של הרשומות ברשומה, ולציין לידי מי נמסר"

32. סעיף 3.3. מדבר על "חובת ניהול רשומה פסיכולוגית. על פסיכולוגים חלה חובה לתעד את העבודה הפסיכולוגית ברשומה פסיכולוגית, וזאת על פי כללי החוק, כללי האתיקה ונוהלי המערכת המנהלת את הרשומות. החובה חלה על כלל הפסיכולוגים, וביחס לכל התערבות: פרטנית, קבוצתית, הדרכה, ייעוץ ואחרת. פסיכולוגים, כחלק מהחובה הטיפולית, חייבים ליידע את הלקוחות בדבר ניהול הרשומה, תנאי שמירתה והתנאים למסירתה, להם או לגורם שלישי".

33. סעיף 3.6 "שמירת רשומות פסיכולוגיות: על פסיכולוגים ליידע את לקוחותיהם בדבר מקום שמירת הרשומות הפסיכולוגית".

34. סעיף 3.9 "תנאים למסירת העתק הרשומה הפסיכולוגית למי שאינו הלקוח או מייצגיו החוקיים: מסירת העתק רשומה למי שאינו הלקוח תתקיים בתנאי שהתקבלה הסכמה מפורשת וחתומה מהלקוח או ממייצגיו החוקיים על ויתור הסודיות".

35. סעיף 4.1 "שמירה על סודיות: פסיכולוגים חייבים בשמירת סודיות בנוגע לכל מידע מקצועי שברשותם".

36. סעיף 5.6 "קשר מקצועי בין פסיכולוג ולקוח בזיקה לקשרים מקצועיים נוספים: פסיכולוג רשאי לעסוק בהתערבויות מקצועיות גם כשהלקוח מקבל שירותים בעלי זיקה דומה מאיש מקצוע אחר, כמו פסיכיאטר, עובד סוציאלי, או פסיכולוג בעל מיומנות ייחודית. בהתערבויות רב מקצועיות אלו על הפסיכולוג לדון עם הלקוח או עם מייצגיו החוקיים על מבנה ההתערבות הרב מקצועית, ולקבל הסכמתם למבנה זה".

37. סעיף 9.4 "פסיכולוג המתבקש לתת חוות דעת משפטית: פסיכולוג המוסר חוות דעת לבית המשפט צריך להבהיר ללקוחותיו כי חוות דעתו תהיה מבוססת על ממצאי האבחון וההערכה בלבד".

38. הקדמה זה באה להראות את כל הסעיפים שהפרה הנתבע, עת כתב וערך חוות דעתה בתיק תמ"ש 2303-03-13.

39. עובדי הנתבעת ומנהליה, הפרו את חובתם כלפי התובע, עת לא שמרו על סודיות לגבי המידע המגיע עליהם בנוגע לתובע, עת לא ביקשו אישורו של התובע לשתף מידע זה או אחר עם גורמים שלישיים כגון העובדות הסוציאליות, כתבו חוות דעת המבוססת גם על טענות של צדדים שלישיים בניגוד גמור לחובה שלא לעשות כן, לא שמרו את הרשומות שעליהן כתבו את חוות הדעת וכן, העבירו את חוות הדעת טרם סיומה לצדדים שלישיים, על מנת שאלו ייערכו ויישנו חוות דעת זאת למטרתם.

40. הנתבעת, אשר מונתה כאמור ע"י כב' ביהמ"ש לענייני משפחה, הפרה בגסות רוח ותעוזה רבה, את החובה לכתוב חוות דעת המבוססת על ממצאי אבחון והערכה בלבד, כאשר בדרך זאת, נגרם נזק לתובע עת השינויים שניתנו על ידי צד שלישי, התקבל על ידי כב' ביהמ"ש כאילו זה ניתן על ידי הנתבעת בעצמה!

העובדות:

41. ביום 27/10/14, מינה כב' ביהמ"ש למשפחה את הנתבע לשם מתן חוות דעת על התובע, אישתו ובנותיהם.

42. במהלך הכנת חוות הדעת, הפר הנתבע סעיפים רבים מקוד האתיקה של הפסיכולוגים, הפר את חוק הפסיכולוגים, תשל"ז-1977, הפר את 7 לחוק יסוד כבוד האדם וחירותו המדבר על הזכות לפרטיות, וכן הפר הנתבע את חוק הגנת הפרטיות, תשמ"א 1981.

43. כאמור, לאחר מינוי הנתבע ככותב חוות דעת בנוגע לנתבע ובנותיו, נפגש הנתבע הן עם הנתבע, הן עם בנותיו והן עם אישתו של התובע.

44. לאחר המפגשים, הכין הנתבע חוות דעת.

45. למרבה הצער, למרות שחייב היה הנתבע להעביר את ההמלצות/ חוות הדעת לבית המשפט למשפחה, הוא שלח את ההמלצות/ חוות דעת **לשירותי הרווחה!!!**

46. כמובן שמדובר בהפרה בוטה של זכויות התובע ובנותיו, שכן התובע לא אישר לנתבע להעביר המלצותיו לשום צד שלישי, אך מדובר רק בתחילת מעשיו של הנתבע.

47. בתאריך 11/03/15, הזמין הנתבע את התובע ובת זוגתו לפגישה, שם מסר להם המלצותיו בעל פה.

48. בתאריך 13/03/15 שלחה הנתבע המלצותיו, אך ללא נימוקים להמלצות אלו.

• מצ"ב המלצות הנתבע, נספח ז'.

49. כאמור, הנתבע לא מסר המלצות אלו לכב' ביהמ"ש למשפחה, אלא לצדדים עצמם ול**שירותי הרווחה**, וזאת כאשר החוות דעת איננה מוכנה וסופית!!!

50. לאחר קבלת המלצות הנתבע, שינו שירותי הרווחה את ההמלצות, על מנת שיתאימו להם, כאשר המשמעות הינה כי **מדובר בחוות דעת שאינה בהתאם לשיקול דעת הנתבע** אלא של שירותי הרווחה, והנתבע מכפיף עצמו לכך!!

51. מאז מסירת ההמלצות לשירותי הרווחה ביום 13/04/5 ועד להגשת חוות הדעת המלאה ביום 27/04/15, לא נפגש הנתבע לא עם התובע ולא עם בת זוגתו.

• המלצות חוות הדעת המלאה לאחר שינויה ע"י **שירותי הרווחה**, נספח ח'.

52. מעשיו של הנתבע הינם הפרה ברורה לזכויותיו של התובע לנהל הליך הוגן!!
53. התובע ניהל הליך משפטי למול אישתו, כאשר חוות הדעת הייתה הגורם העיקרי, בוודאי כאשר רואים כי היה קשר ישיר ויציב בין הנתבע שכתב את חוות הדעת, לשירותי הרווחה, ומאחר והנתבע הגיש חוות דעת לא נכונה, בלשון המעטה, חוות דעת שאינה דעתו של הנתבע, אלא דעת שירותי הרווחה, הרי שמדובר בהליך שאינו הוגן, וכאמור הפגיעה בתובע אנושה, מאז ועד עכשיו.
54. ישנה פסיקה ענפה בכל הנוגע להליך הוגן ומניעת עיוות דין, ונראה כי הנתבע "בחר צד" בהליך של התובע ואישתו, או בעצם הרווחה, "בחרה" עבורו צד.
55. טוב היה עושה הנתבע לו לא היה מעביר את ההמלצות לשירותי הרווחה, ואז לאחר מכן טוב היה עושה לו לא היה מקבל את התיקונים שנעשו על ידי שירותי הרווחה.
56. בנוסף, ישנה פגיעה בשיויון.
57. התובע ציפה, כי כפי שחוות הדעת כלפי אישתו תוגש לכב' ביהמ"ש למשפחה מבלי הערות חיצוניות, כך גם חוות הדעת לגביו, תוגש כך, ולראיה, הבקשה של התובע להגיש חוות דעת מבלי לחכות לקבל דו"ח מבית החולים איכילוב (ראה נספח א').
58. למעשה, כפי שניתן לראות בהמלצות של חוות הדעת המלאה, חוות דעתו הבלתי תלויה של הנתבע אשר מונה ע"י כב' ביהמ"ש למשפחה, הרי שהיא זכתה להשתלטות עויינת של שירותי הרווחה, וזאת בטרם הוגשה לביהמ"ש למשפחה.
59. בעוד שההמלצות הראשונות דיברו על כך שיהיו מלווים מטעם הצדדים רק לנושא העברת הקטינות מהורה להורה, לאחר "התיקונים" על ידי שירותי הרווחה, לפתע, בהמלצות חוות הדעת המלאה "הומלץ" על מלווה יחיד ולתובע בלבד, ולאורך קיום כל הסדרי הראייה ולא רק בהעברת הקטינות לרשותו!!!
60. בנוסף, בהמלצות הראשונות מציין הנתבע כי הליווי "יוכל להתבצע אם ע"י בן משפחה או ע"י גורם אחר באישור מוקדם של עו"ס לסדרי דין או בהמשך ע"י מתאם הור"י" (נספח א', עמ' 4), בהמלצות חוות הדעת המלאה נכתב בהמשך לשורה זאת כי "במידה והגורם המלווה לא ימלא תפקידו כראוי רשאי הגורם המאשר להורות על החלפתו".
61. כאמור, לאחר שהעביר הנתבע את ההמלצות לשירותי הרווחה, תיקנו הם חוות הדעת והוסיפו, כי הם יהיו רשאים להורות על החלפת אותו מלווה, וזאת כאשר הנתבע בראשית לא ציין זאת, ולא נתן לשירותי הרווחה את הכח האדיר.
62. מצערת העובדה כי הנתבע אמור היה להיות נייטרלי בחוות דעתו, אך כאמור העדיף הנתבע לקבל "תיקונים ושיפורים" מרשויות הרווחה.
63. אין צל של ספק כי ישנים יחסים אישיים ואף ניתן לראות בכך כיחסי מרות, בין שירותי הרווחה והנתבע, ולכן, על מנת ששירותי הרווחה ימשיכו להמליץ על הנתבע כמומחה, העדיף הנתבע לשנות את חוות דעתו ולהכפיף אותה, לרצונות שירותי הרווחה.
64. נקודה נוספת המראה על כיפוף "חוות דעתו" של המומחה הינה בעובדה כי בהמלצות חוות הדעת המלאה, מציין הנתבע כי "נבהיר כבר התחילה כי לא עמדה בפנינו תביעה של האב למשמורת, יחד עם זאת בהחלטת בית המשפט בדבר מינוי מכון שלם התבקשנו להמליץ על משמורת והסדרי ראייה", אך בהמלצות הראשונות לא נכתב ולו ברמז דבר זה.

65. משמעות הדבר הינה כי לאתר שהעביר הנתבע את ההמלצות לשירותי הרווחה, הם הודיעו לו על הגשת התביעה למשמורת על ידי התובע, ולכן הנתבע ציין זאת בהמלצות הסופיות, כאשר הנתבע מודה כי לא עמדה בפניו תביעת התובע למשמורת, ומאחר והוא לא נפגש עם התובע ו/אם בת זוגתו, אזי הגורם היחידי שיכול היה ליתן לנתבע מידע זה הינם שירותי הרווחה, אשר למעשה קבעו לנתבע מה ייכנס לתוך חוות הדעת ומה לא!
66. כמו כן, בהמלצות הראשוניות כתב הנתבע כי יש לקיים זמני שהות של התובע עם בנותיו "לסירוגין ביום שישי או שבת".
67. המשמעות הינה, כי מלבד פעמים באמצע שבוע, יוכל התובע לבלות עם בנותיו גם בארוחת שישי מידי פעם, ולא רק באמצע שבוע, כאשר בסוף שבוע נפגשים בני משפחתו של התובע, והרצון של התובע הינו לקיים ארוחה משפחתית עם בנותיו.
68. לאחר העברת ההמלצות הראשוניות לגורם שלישי, לפתע, ההמלצה שונתה, ובהמלצות הסופיות "לפתע" הושמט ההמלצה על מפגשים לסירוגין ביום שישי או שבת.
69. המשמעות הינה כי התובע יוכל לאכול ארוחה משפחתית עם בנותיו אף ורק באמצע שבוע ולא בסוף שבוע עם כל משפחתו!!
70. ידוע לכל כי ארוחות משפחתיות הינן חלק משמעותי ב"חיבורה" של משפחה, ובעוד שכאמור הנתבע ציין בראשיתו, כי יש לקיים מפגשים בימי שישי או שבת, בהמלצות הסופיות מחק "המלצה" זאת לחלוטין ובעצם פגע אנושות בזכויותיו של התובע.
71. כאמור, במעשיו של הנתבע, החל ממתן המלצות הנוגעות לתובע לגורמים שלישיים ללא אישורו של התובע, עד לשינוי "חוות דעתו" ומתן חוות דעת בניגוד לדעתו כמובן של הנתבע, הרי שאז הפר הנתבע את חוק הפסיכולוגים תשל"ז 1977 ואת התקנות על פי כללי האתיקה של הפסיכולוגים.
72. בעשותו כן, פגע הנתבע אנושות בתובע, שכן כבי ביהמ"ש למשפחה קיבל את "חוות דעתו" המלאה של הנתבע, והחליט בהתאם לחוות הדעת, למרות שכאמור, אין מדובר בחוות דעתו של הנתבע, אלא בחוות דעת אשר הונחתה על הנתבע.
73. הנתבע הפר את חובותו שלא למסור לאיש מלבד ללקוח (התובע), או למייצגו או לביהמ"ש את חוות הדעת.
74. הנתבע הפר את חובותו בנוגע לשמירת סודיות בנוגע למידע שעסק בו והנוגע לתובע.
75. הנתבע הפר את חובותו בנוגע לעובדה כי חוות דעתו תהיה מבוססת על ממצאי האבחון והערכה בלבד, וזאת ברגע שהעביר את ההמלצות הראשוניות לצד שלישי, וכאמור לאחר שהגיש המלצות שונות בחוות הדעת המלאה מאשר בהמלצות הראשוניות.
76. סעיף 9.4 "פסיכולוג המתבקש לתת חוות דעת משפטית: פסיכולוג המוסר חוות דעת לבית המשפט צריך להבהיר ללקוחותיו כי חוות דעתו תהיה מבוססת על ממצאי האבחון וההערכה בלבד".
77. בהפרות אלו, הפר למעשה הנתבע את סעיף 63 לפקודת הנזיקין (נוסח חדש).
78. הנתבע, הלכה למעשה, התעלם מחובותיו המקצועיות, זנח את עקרונות האתיקה להם הוא מחוייב והכפיף עצמו לרצונות שירותי הרווחה, וזאת על מנת אולי, לקבל עוד ועוד עבודה משירותי הרווחה אשר ממליצים על הנתבע כמומחה.
79. כאמור, בשל הפרות אלו, נגרם לתובע נזק עצום, כאשר המשמעות הינה פגיעה עמוקה וכירסום מעמדו של התובע כאביהן של בנותיו.

80. מאחר ולא נעשה הליך הוגן, למרות שהתובע טען זה פעם אחר פעם, התובע הינו הנפגע היחידי ממעשיו ומחדליו של הנתבע.

81. כב' ביהמ"ש למשפחה ציין, כי לאחר שבחן את האירועים האחרונים אז, ודו"ח הנתבע, אין מנוס מלהשיב את המפגשים בין התובע לבנותיו למרכז קשר, אותו מרכז קשר אשר נמצא בהליכים משפטיים עם התובע, ואותו מרכז הקשר אשר אסר על התובע לפנות אליהם, כאשר ברור כי מחד, התובע לא יכול לגשת למרכז הקשר, ומאידך, בית המשפט לא מינה מומחה חדש במקום הנתבע, כך שחוות הדעת קיימת, ומנעה מהתובע ניהול הליך הוגן ותקין.

82. למעשה, מאחר וזהו המצב, התובע לא ראה את בנותיו תקופה ארוכה מאוד, כאשר הנזק שנגרם לתובע ובוודאי לקטינות, גדול ומשמעותי, ועל הנתבע ליתן את הדין על כך.

הסעדים הנדרשים

83. עקב מעשי הנתבע, רשלנות מקצועית בהגשת חוות דעת סופית לבית המשפט למשפחה, לאחר שינויים שנכפו על הנתבע להכניס לחוות הדעת, הפרה של חובות חקוקות (אתיקה של פסיכולוגים, וחוק הפסיכולוגים), וכן פגיעה בזכויותיו של התובע, זכויות אדם, פגיעות ביחד או לחוד, מתבקש כב' ביהמ"ש לזמן הנתבע לדין, ולהורות לו לשלם לתובע את סך תביעתו.

84. בנוסף, בית המשפט הנכבד מתבקש לחייב את הנתבע בתשלום הוצאות משפט לרבות אגרה ששולמה, ובשכ"ט עו"ד.

85. אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לזמן את הנתבע לדין ולחייבו לפצות את התובע בגין נזקיו.

יוני שמיל, עורך דין
Yoni Shmil, Adv.
סול שמיל עו"ד
מ.ר. L.N. 56072
ב"כ התובע